

PERUNA -RUUSUNPERUNA

Muodoltaan ruusunperuna on soikean pyöreä. Väriltään se on ulkoisesti punertava, tuoreena jopa possunpunainen, sisältä raakana kellertävä. Keitettynä perunasta häviää punertava väri ja siitä tulee hyvin valkoinen. Sen kukka on valkoinen. Peruna on jauhoinen. Parhaimmillaan se on tuoreena keitettynä suolavedessä ja syötynä voin kanssa.

Ruusunperuna on sitkeä ja terve lajike. Siemenperunoita säilytetään kuivassa ja lämpimässä kellarissa pienissä laatikoissa turpeen sisällä. Siellä se kasvattaa pitkät valkoiset versot kevääksi, jolloin pian istutettua se lähtee vihertämään. Peruna on helppohoitoinen: sitä ei tarvitse kotikäytössä lannoittaa juuri ollenkaan. Myöskään rikkaruohoja kasvimaasta ei tarvitse kitkeä sen enempää, sillä peruna alkaa itse varjostamaan ja häivyttämään rikkaruohoja nopeasti. Lajike on satoisa, perunat vaihtelevan kokoisia.

Tämän ruusunperunaksi kutsutun varhaisperunan tarkempaa lajiketta ei varmuudella tiedetä. Ulkoisilta tuntomerkeiltään se vaikuttaisi laajalti ja pitkään Pohjoismaissa viljellyltä yhdysvaltalaiselta Early Rose -nimiseltä lajikkeelta vuodelta 1867 (peda.net-verkkosivu). Se on pitkäaikaissäilytyksessä yhteispohjoismaisessa geenipankissa NordGenissa. Ruusunperunan lahjoitti Luonnonvarakeskukselle yksityishenkilö, jolta saatiin myös tietoa perunan käyttöhistoriasta.

Varhaisin tieto perunasta lahjoittajalla on 1930-luvulta, jolloin hänen äitinsä on syntynyt. Lahjoittajan edesmenneet isovanhemmat kasvattivat ruusunperunaa pienimuotoisesti Sauvon Karunassa Haanniemellä, jossa äiti muistelee syöneensä perunaa joka kesä. Se, mistä he lajikkeen ovat saaneet, ei ole enää tiedossa. Isovanhemmat kasvattivat ruusunperunaa 1980-luvulle asti, jonka jälkeen jälkipolvi piti perunan kasvatuksesta huolen. Lahjoittajan veli kasvatti perunaa hetken Kaarinassa, josta se siirtyi lahjoittajan haltuun 2000-luvun alkupuolella hänen muutettuaan Littoisiin.

Etusivun kuva: Reetta Räisänen, Luke